

Sygn. akt V CSK 676/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku M. M.
przy uczestnictwie I. M.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 6 marca 2014 r., sygn. akt III Ca 881/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania - I.M. złożyła skargę kasacyjną na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 6 marca 2014 r., w którym oddalono apelację uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 20 grudnia 2012 r. W postanowieniu, tym Sąd Rejonowy dokonał podziału majątku wspólnego uczestniczki i jej b. małżonka (k. 410 i n. akt sprawy, t. III). W pkt drugim tego postanowienia ustalono m.in. wartość lokatorskiego prawa do lokalu (położonego w S., przy ul. [...]; 167.583,10 zł) i w pkt 1 oddalono wniosek uczestniczki o ustalenie nierównych udziałów.

Skargą kasacyjną objęto całe zaskarżone postanowienie. Podnoszono w niej naruszenie art. 43 § 2 k.r. i o. w zw. z art. 567 § 1 k.p.c.; art. 567 § 1 k.p.c. w zw. z art. 684 k.c. Skarżąca domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca wywodziła, że złożona skarga jest oczywiście uzasadniona w zakresie dotyczącym określenia nierównych udziałów w majątku wspólnym i w odniesieniu do przyjętej przez Sądy *meriti* metody ustalenia wartości rynkowej lokatorskiego prawa do lokalu jako elementu majątku objętego podziałem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po przeanalizowaniu treści postanowień obu Sądów *meriti*, treści skargi kasacyjnej i zawartej w niej szerszej motywacji prawnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że - wbrew stanowisku skarżącej uczestniczki postępowania - w rozpoznawanej sprawie o podział majątku dorobkowego b. małżonków nie zachodzi przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarga kasacyjna uczestniczki nie jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu tego przepisu zarówno w aspekcie określenia nierównych udziałów w majątku wspólnym (art. 43 § 2 k.r. i o.), jak i ustalenia wartości spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu w spółdzielni mieszkaniowej dla potrzeb sprawy o podział majątku wspólnego małżonków.

W odniesieniu do zagadnienia pierwszego - rozstrzygnięcie Sądów *meriti* nie budzi zasadniczych zastrzeżeń w świetle dokonanych przez Sądy szczególnych ustaleń faktycznych w sprawie ze wskazaniem tych elementów stanu faktycznego, które są w tej materii indyferentne prawnie (np. wina spowodowania rozkładu ryzyka pożycia małżeńskiego - s. 8 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia). Sąd Okręgowy odwołał się do właściwych kryteriów i procedury ustalenia wartości lokatorskiego spółdzielczego prawa do lokalu w sprawach o podział majątku wspólnego pomiędzy b. małżonkami. Nie jest zatem niewłaściwe odwołanie się w tym zakresie do elementów rynku mieszkaniowego, skoro lokatorskie prawo - po transformacji w prawo rzeczowe - może uzyskać odpowiednią wartość majątkową na tym rynku jak każdy przedmiot majątkowy nadający się do obrotu prawnego. Skarżąca nie sugeruje alternatywnej metody ustalania wartości omawianego prawa, które zalicza - jako niezbywalne i niedziedziczne - do „reliktów gospodarki reglamentowanej” (s. 5 skargi), stwierdza jedynie ogólnikowo i oczywiście nietrafnie, że prawo to „nie przedstawia sobą wartości materialnej wyrażonej w mierniku pieniężnym” (s. 6 skargi). W apelacji natomiast skarżąca twierdził, że prawo to „wraz z wkładem mieszkaniowym wynosi 120.000 zł” (s. 6 uzasadnienia zaskarżonego wyroku i k. 429 akt sprawy).

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).